

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave – disciplinárny senát zložený z predsedníčky senátu JUDr. Alice Gálovej a sudcov Doc. JUDr. Lucie Kurilovskej, PhD. a JUDr. Danice Veselovskej, v disciplinárnej veci vedenej proti **M.. V. Z.**, sudcovi Okresného súdu P., o návrhu na začatie disciplinárneho konania pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, na ústnom pojednávaní konanom dňa 19.09.2016, takto

r o z h o d o l :

M.. V. Z., nar. X., bytom P., sudca Okresného súdu P. sa podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov

o s l o b o d z u j e

spod skutku, že ako sudca Okresného súdu P. svojim konaním vo veci vedenej na Okresnom súde P. pod sp. zn. 11Cb/126/2011 vlastnou nečinnosťou porušil povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich a spôsobil zbytočné preťahy, keď v uvedenej veci nekonal, hoci bol povinný konať, a to v období od 9. novembra 2011, kedy mu predmetná vec ako zákonnému sudcovi bola pridelená, do 1. februára 2013, kedy vytýčil termín pojednávania na 25. marca 2013, v období od 31. mája 2013 do 25. februára 2014 a v období od 12. augusta 2014 do 15. júla 2015,

č í m

sa mal dopustiť disciplinárneho previnenia podľa ustanovenia § 116 ods. 1 písm. a) zákona o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov, t. j. svojim konaním mal porušiť ustanovenie § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediach, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov, ako aj ustanovenie § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku,

pretože sa sudca disciplinárneho previnenia n e d o p u s t i l .

O d ô v o d n e n i e :

Ministerka spravodlivosti SR podala dňa 21.07.2016 na Najvyšší súd SR – disciplinárny senát, návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi M.. V. Z., sudcovi Okresného súdu P., pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 27.01.2016 mu bolo doručené podanie od spoločnosti S.P., a. s., teda navrhovateľa vo veci Okresného súdu P. sp. zn. 11Cb/126/2011, v ktorej bol zákonným sudcom sudca M.. V. Z.. Navrhovateľ poukázal na nález Ústavného súdu SR zo dňa 06. 10. 2015 č. k. III. ÚS 225/2015-32, v ktorom náleze ústavný súd konštatoval porušenie základných práv navrhovateľa – S.P., a. s. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa § 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd. Napriek nálezu ústavného súdu vo veci nie je doposiaľ právoplatne rozhodnuté a ani o odvolaní voči uzneseniu zo dňa 15.07.2015, č. k. 11Cb/126/2011-165, ktorým sudca rozhodol o prerušení konania do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 1T/66/2008. Predmetná vec napadla na Okresný súd P. dňa 21.10.2011 a bola pridelená sudkyni J.. K.. Z dôvodu jej preloženia na iný súd predmetná vec bola pridelená sudcovi M.. Z. dňa 09.11.2011. S predmetným návrhom vo veci 11Cb/126/2011 sa navrhovateľ S.P., a. s. domáhal náhrady škody vo výške 17.595,70 € s príslušenstvom, o ktorom doposiaľ nebolo meritórne rozhodnuté. Sudca úpravou až z 01.02.2013, teda takmer po roku a troch mesiacoch určil termín pojednávania na deň 25.03.2013. V období od 31.05.2013 do 25.02.2014 bol opätovne sudca vo veci nečinný s výnimkou doručovania uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.04.2013. Ďalšie

obdobie nečinnosti sudcu bolo od 12.08.2014 do 15.07.2015, a to v trvaní až 11 mesiacov. Až uznesením zo dňa 15.07.2015 sudca prerušil konanie až do právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava, sp. zn. 1T/66/2008. Navrhovateľ svoj návrh opieral hlavne o hore uvedený nález ústavného súdu, ktorý konštatoval nesústredenosť postupu okresného súdu, ktorý rozhodol o prerušení konania až 15.07.2015, aj keď táto skutočnosť musela byť súdu známa už v čase začatia konania, najneskôr sa o nej preukázateľne dozvedel z oznámenia Okresného súdu Trnava, ktoré mu bolo doručené dňa 12.03.2013. Zákonný sudca postupoval v predmetnom konaní v rozpore s ustanovením § 100 OSP, podľa ktorého ako náhle sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne, bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, ako aj v rozpore s § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého je sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby zabezpečil k splneniu účelu pojednávania úspešné vykonanie dôkazov. Úkony sudcu možno hodnotiť ako neefektívne a nesústredené, keď ani doposiaľ nie je rozhodnuté o odvolaní voči uzneseniu o prerušení konania, nehovoriac o právoplatnom rozhodnutí vo veci, keď od podania návrhu vo veci uplynulo takmer 5 rokov. Navrhovateľ poukázal na to, že dlhodobá pracovná záťažnosť sudcu, nedostatočné personálne obsadenie súdu a neprimerane vysoký nápad vecí, nemôže mať vplyv na to, aby sudca vo veci konal bez zbytočných prietáhov a na hodnotenie jeho konania ako disciplinárneho previnenia.

Sudca žiadal, aby ho senát spod disciplinárneho návrhu oslobodil, nakoľko sa disciplinárneho previnenia nedopustil. Poukázal na to, že pri rozhodovaní o disciplinárnom previnení sa treba zaoberať nielen objektívnou ale aj subjektívnou stránkou, teda zavinením sudcu. Okresný súd P. je druhým najzaťaženejším súdom na Slovensku, pričom sudca M.. Z. 147 krát upozorňoval na jeho neprimeranú záťažnosť predsedovi okresného súdu, pričom sa táto situácia neriešila. Čo sa týka spomínaného nálezu ústavného súdu, ústavný súd konštatoval jednak objektívnu zodpovednosť štátneho orgánu, ale aj vinu na strane navrhovateľa, teda na strane S.P., a. s. V predmetnej veci sp. zn. 11Cb/126/2011 bola podaná žaloba o náhradu škody voči oboj obžalovaným, pričom navrhovateľ si uplatnil nárok na náhradu škody tak v trestnom konaní, ako aj v civilnom konaní. Preto bolo povinnosťou súdu v civilnom konaní skúmať, či tam nie je prekážka litispendencie, aby nebola škoda priznaná duplicitne v oboch konaniach. Pri takom množstve vecí, ako mal sudca M.. Z. v senáte, je na ňom, aby si sám rozhodol, v ktorých veciach bude konať. Nie je možné podať disciplinárny návrh na sudcu bez toho, aby sa nezohľadnili všetky ďalšie veci, ktoré

sudca rozhodoval. Ak aj v tejto veci nekonal plynule, rozhodoval v ďalších veciach, v ktorých bolo, vzhľadom na množstvo vecí, väčšia potreba. Prietahy v predmetnej veci spôsobil aj sám navrhovateľ – S.P., a. s., a to tým, že nevzal návrh späť voči tomu obžalovanému, voči ktorému nebolo ešte právoplatne rozhodnuté v predmetnom trestnom konaní, a tým znemožnil postup voči druhému obžalovanému, voči ktorému sa mohlo konať. Sudca pracuje na Okresnom súde P. od roku 2004, pričom neprimerane zaťaženy je už od roku 2008. Táto situácia sa týka nie len jeho, ale aj ďalších sudcov Okresného súdu P.. Vzhľadom na množstvo vecí v jednotlivých senátoch, je bežné, že sa v novej veci na Okresnom súde P. začne konať až po troch rokoch. Aj vzhľadom na počet vecí, ktoré mal sudca v senáte, by v predmetnej veci neurčil termín pojednávania na deň 25.03.2013, ale neskôr, urobil tak len preto, že navrhovateľ podal sťažnosť predsedovi súdu. Sudca ešte raz zdôvodnil, že v predmetnej obchodnej veci podal navrhovateľ žalobu napriek tomu, že vedel, že je tam prekážka litispendencie, že trestné konanie nebolo právoplatne skončené voči jednému z dvoch žalovaných odporcov. Sudca si myslí, že celý podnet na disciplinárne konanie, ktoré podal právny zástupca navrhovateľa ministerke spravodlivosti bol z toho dôvodu, aby bol sudca vylúčený z pojednávania tak vo veci sp. zn. 11Cb/126/2011, ako aj vo veci sp. zn. 6Cb/2/2008, v ktorej právny zástupca navrhovateľa podal voči sudcovi niekoľko námietok zaujatosti. Sudca doposiaľ vo veci sp. zn. 6Cb/2/2008 nebol vylúčený, ale vo veci sp. zn. 11Cb/126/2011, práve v dôsledku disciplinárneho konania, bol už vylúčený.

Senát okrem výsluchu sudcu na ústnom pojednávaní, vykonal ďalšie dokazovanie, hlavne sa oboznámil s predmetným spisom Okresného súdu P., sp. zn. 11Cb/126/2011, ďalej s nápadom v civilných ako aj obchodných veciach v senáte sudcu M.. Z. v rokoch 2009 až 2016, vrátane počtu rozhodnutých vecí v jednotlivých rokoch, ako aj s ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré predložil hlavne sudca, a ktoré sa týkajú jeho upozornení na neprimeranú zaťaženosť, pričom zistil nasledujúci skutkový stav:

Vo veci Okresného súdu P., sp. zn. 11Cb/126/2011 žalobca S.P., a. s. prostredníctvom svojho právneho zástupcu J.. B. podal voči žalovaným v I/ rade J. V. a v II/ rade I.. P. H. žalobu o zaplatenie 17.592,78 € s príslušenstvom titulom náhrady škody v dôsledku spáchania trestného činu. Právny zástupca žiadal, aby súd vo veci vyniesol rozsudok, v ktorom žalovaní I/ a II/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 17.592,78 € s príslušenstvom, ako aj sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu trov konania.

Už v žalobnom návrhu bolo konštatované, že o vine oboch žalovaných niet pochybností napriek tomu, že trestný rozkaz Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T/66/2008 zo dňa 30.07.2010 je právoplatný len voči žalovanému v I/ rade. Vzhľadom na nekonanie vo veci podal právny zástupca navrhovateľa sťažnosť predsedníčke súdu a vzhľadom na urgenciu predsedníčky súdu, sudca vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 25.3.2013. Následne však právny zástupca navrhovateľa podal voči sudcovi námietku zaujatosti, o ktorej rozhodoval Krajský súd v Trnave dňa 29.04.2013, keď sudca nebol vylúčený z pojednávania predmetnej veci a predmetný spis sa vrátil na Okresný súd P. dňa 29.05.2013, pričom toto rozhodnutie bolo doručené jednotlivým stranám, a to prostredníctvom súdnej tajomníčky dňa 02.09.2013. Následne sudca nedôvodne vyrubil navrhovateľovi súdny poplatok, pričom súd toto svoje rozhodnutie, na základe odvolania, zrušil dňa 23.07.2014. Sudca dal pripojiť do predmetného konania spis Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T/66/2008 dňa 25.02.2014. Keďže predmetný spis nebolo možné pripojiť k predmetnej obchodnej veci, vzhľadom na to, že vec nebola právoplatne rozhodnutá, a to ani voči obžalovanému 2/, sudca predmetné konanie prerušil uznesením zo dňa 15.07.2015, až do právoplatného skončenia trestnej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/66/2008. Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu nakoniec podaním až zo dňa 27.06.2016 predložil súdu predmetný trestný rozkaz Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/66/2008 s doložkou právoplatnosti ohľadne žalovaného I/. Keďže predmetné trestné konanie voči žalovanému II/ nebolo stále právoplatne skončené, navrhovateľ žiadal, aby konanie voči žalovanému v II/ rade bolo vylúčené na samostatné konanie.

Ústavný súd SR vo svojom náleze sp. zn. III. ÚS 225/2015-32 konštatoval, že základné právo spoločnosti S.P., a. s., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bolo postupom Okresného súdu P., v konaní vedenom pod sp. zn. 11Cb/126/2011 porušené. Ústavný súd sa zaoberal jednak postupom Okresného súdu P., ako aj účastníkov konania. Postupom Okresného súdu P. došlo k zbytočným prietahom v konaní, pričom poukázal na nesústredenosť postupov okresného súdu. Pokiaľ okresný súd odôvodňoval svoju nečinnosť tvrdením, že súvisiace trestné konanie nebolo doteraz právoplatne skončené, nemohol vo veci konať a rozhodnúť, táto skutočnosť musela byť okresnému súdu známa už v čase začatia konania, najneskôr však na základe oznámenia

Okresného súdu Trnava, doručeného dňa 12.03.2013. Napriek tomu zostal súd pasívny a konanie prerušil až dňa 15.07.2015. Na margo neprimeranej zaťažnosti jednotlivých sudcov na Okresnom súde P., ústavný súd konštatoval, že systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti nemožno pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania. Zároveň uviedol, že k dĺžke posudzovaného konania prispeli aj okolnosti na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako prílohu svojho žalobného návrhu síce predložil trestný rozkaz týkajúci sa žalovaných v I/ a II/ rade, ale bez doložky právoplatnosti. O vyznačenie doložky právoplatnosti žalobca požiadal Okresný súd Trnava až žiadosťou zo dňa 20.07.2015.

Senát sa oboznámil s počtom vecí v senáte J. Z. od roku 2009 do roku 2016, aj s počtom rozhodnutých vecí. V januári 2010 mal sudca v civilnom senáte 247 vecí a v obchodnom senáte 108 vecí, pričom v roku 2010 mu napadlo 171 civilných vecí a 130 obchodných vecí a rozhodol 102 civilných vecí a 46 obchodných vecí. Keďže predmetná vec napadla do senátu J. Z. dňa 09.11.2011 senát zisťoval koľko mal sudca vecí v senáte v novembri 2011. V tomto mesiaci mal prevzatých 385 civilných vecí a 218 obchodných vecí, pričom celkovo v roku 2011 mu napadlo ďalších 181 civilných vecí a 95 obchodných vecí, pričom rozhodol 92 civilných a 66 obchodných vecí. Ďalší nápad v jednotlivých rokoch stúpala, keď v roku 2012 mal sudca nápad v civilných veciach 470 vecí a v obchodnom senáte mal nápad 108 vecí, keď napr. v novembri roku 2012 mal, okrem nápadu, v civilnom senáte 559 vecí a v obchodnom senáte 290 vecí. V roku 2013 napadlo sudcovi do senátu 271 vecí a do obchodného senátu 109 vecí, pričom v civilnom senáte rozhodol 127 vecí a v obchodnom 109 vecí. V novembri 2013 mal sudca v civilnom senáte okrem nápadu 546 vecí a v obchodnom senáte 276. V roku 2014 napadlo sudcovi do civilného senátu 186 vecí, pričom rozhodol 213 vecí a do obchodného senátu mu napadlo 168 vecí, pričom rozhodol 205 vecí. V roku 2015 mu napadlo do civilného senátu 126 vecí, rozhodol 206 vecí a do obchodného senátu 200 vecí a rozhodol 292 vecí. Sudca v novembri 2014 mal v civilnom senáte 615 vecí a v obchodnom senáte 266 vecí. V novembri 2015 mal v civilnom senáte 526 vecí a v obchodnom senáte 404 vecí a v júli roku 2016 mal v civilnom senáte 659 vecí a v obchodnom 419 vecí.

Podľa § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných

prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Disciplinárny senát sa v prvom rade zaoberal uplynutím premlčacej lehoty podľa § 120 ods. 7 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach, podľa tohto ustanovenia návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia. Po preskúmaní návrhu na začatie disciplinárneho konania, hlavne jeho príloh, teda podania spoločnosti S.P., a.s., ktoré bolo označené ako podnet na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sudcovi Okresného súdu P. M.. Z., senát konštatuje, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný pred uplynutím premlčacej lehoty uvedenej v hore citovanom ustanovení zákona.

Na základe hore uvedeného vykonaného dokazovania na ústnom pojednávaní sa senát v prvom rade zaoberal otázkou, či nekonanie sudcu v rozhodnom období, ktoré je vymedzené návrhom na začatie disciplinárneho konania, viedlo aj k nejakým následkom vo vzťahu k účastníkom konania, teda či v predmetnej veci Okresného súdu P., sp. zn. 11Cb/126/2011 mohlo byť vo veci meritórne rozhodnuté v primeranom čase. Žalobca S.P., a. s., sa v predmetnej veci domáhal zaplattenia náhrady škody titulom spáchania úmyselného trestného činu podvodu, ktorý bol prejednávaný vo veci Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T/66/2008, pričom žiadal zaviazať oboch žalovaných (domnelých páchatel'ov trestnej činnosti) solidárne na zaplattenie predmetnej škody. Navrhovateľ tento návrh podal napriek tomu, že mu bolo známe, vyplýva to z predmetnej žaloby, že vydaný trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/66/2008 sa stal právoplatným len voči jednému z dvoch žalovaných. Voči žalovanému v II/ rade trestné konanie nebolo doteraz právoplatne skončené, žalovaný nebol právoplatne uznaný vinným z predmetnej trestnej činnosti. Senát je názoru, že predpokladom, aby súd mohol v predmetnej veci meritórne rozhodnúť v zmysle petitu žalobného návrhu (solidarita žalovaných), musel by mať súd predbežne vyriešenú vinu oboch žalovaných, nie len jedného. Nakoniec túto skutočnosť uznal aj sám žalobca, keď žiadal konanie, voči

žalovanému, ktorý nebol právoplatne uznaný vinným z trestného činu, vylúčiť na samostatné konanie. Urobil tak však až podaním zo dňa 27.06.2016, pričom zároveň až vtedy doložil predmetný trestný rozkaz s doložkou právoplatnosti ohľadne žalovanému v I/ rade. To, že sudca nekonal vo veci v predmetnom období, prípadne, že až 15.07.2015 prerušil konanie až do právoplatného skončenia predmetnej trestnej veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/66/2008, nemení nič na skutočnosti, že vo veci nebolo možné vydať meritórne rozhodnutie, vzhľadom na predčasnosť podania žaloby zo strany žalobcu voči oboch žalovaným solidárne. Táto situácia by sa nijako vo vzťahu k žalobcovi nezmenila, aj keby sudca bol prerušil konanie skôr. Právnomu zástupcovi žalobcu už pri podaní žalobného návrhu, ako osobe znalej práva, muselo byť zrejmé, že súd bude musieť riešiť ako predbežnú otázku, právoplatné odsúdenie oboch žalovaných a v prípade negatívneho zistenia vykonať sám dokazovanie o rovnakých skutočnostiach – teda duplicitne k trestnému konaniu. Išlo by však o ne hospodárny postup súdu, keď zákon umožňuje konanie prerušiť a počkať na výsledok trestného konania. Napriek tomu však žalobca žiadal, aby súd oboch žalovaných zaviazal na náhradu škody solidárne, aj keď mohol žiadať náhradu škody len voči tomu z nich, ktorý bol právoplatne uznaný vinným z predmetnej trestnej činnosti.

Vzhľadom na tieto skutočnosti, nemožno potom prípadnú nečinnosť sudcu považovať za disciplinárne previnenie, nakoľko jeho závažnosť, vzhľadom na následky, ktoré v podstate nenastali, nedosahujú stupeň závažnosti disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príslušiacich, a sudcu preto podľa § 129 ods. 4 toho istého zákona oslobodil spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, nakoľko sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil.

Vzhľadom na obranu sudcu, ktorý uviedol, že jeho nečinnosť bola spôsobená aj enormnou zaťaženosťou v jeho senáte, sa senát zaoberal aj otázkou, či naozaj sudca zavinené spôsobil prieťahy v konaní. Totižto pri posudzovaní zavinených prieťahov v konaní nie je vždy možné počítať dobu, po ktorú sudca nekonal, odvtedy, ako mu vec napadla, ale musia byť vo veci zohľadnené všetky skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na objektívnu možnosť konať vo všetkých veciach plynulo. Hlavne skutočnosť, koľko mal sudca v senáte starších vecí, v ktorých musel konať prednostne, prípadne, či mal v senáte aj ďalšie veci,

v ktorých zmysle Inštrukcie MS SR treba konať prednostne, na rozdiel od ostatných vecí. Samozrejme, potom začatie plynutia obdobia prietáhov v konaní, by bola posunutá o obdobie, kedy sudca musel konať práve v týchto veciach. Vzhľadom na tieto skutočnosti potom pri celkovej zaťažnosti sudcu vo vymedzenom období nečinnosti v zmysle návrhu na začatie disciplinárneho konania (v novembri 2011 mal sudca v senáte okolo 600 vecí, pričom počet v jeho senáte narastal vzhľadom na vzrastajúci nápad) je ťažké presne a zodpovedne vymedziť, kedy sudca zavinene v danej veci nekonal. Nie je možné pri 600 veciach v senáte, konať vo všetkých veciach priebežne naraz, nie je to v silách a možnostiach sudcu. Potom je veľmi ťažké určiť, kedy, v tejto konkrétnej veci, mal sudca začať vo veci konať. Určite nie už v čase, kedy mu vec napadla do jeho senátu, nakoľko predmetnej veci predchádzalo 600 starších vecí. Potom je aj otázne, či by sudca mal v zmysle týchto zásad vytýčiť prvé pojednávanie už na deň 25.03.2013, alebo či tak urobil len preto, že navrhovateľ vo veci podal sťažnosť predsedníčke súdu. Ak by totiž sudca začal za týchto okolností konať skôr, ako by mal podľa nápadu v jeho senáte, porušil by práva na spravodlivý proces ostatných účastníkov, ktorých veci napadli na súd skôr. Dodržiavanie povinnosti, aby sudca konal bez zbytočných prietáhov, možno od sudcu spravodlivo žiadať len vtedy, ak výkonnou mocou sú vytvorené všetky potrebné personálne a materiálne predpoklady pre jej riadny výkon. V prvom rade musí byť sudca primerane zaťažený, aby mohol vo všetkých veciach vo svojom senáte konať priebežne bez prietáhov. Pri takej zaťažnosti ako je u sudcu M.. Z. (v súčasnosti, aj v rozhodnom období), je veľmi problematické určiť, kedy sú prietahy v konaní zavinené, a kedy nie.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu **možno** podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte, včas podané odvolanie má odkladný účinok (§ 131 ods. 1 Statusového zákona).

Proti výroku o zastavení disciplinárneho konania môže sudca do 3 dní od vtedy, čo mu bolo rozhodnutie o zastavení disciplinárneho konania oznámené, vyhlásiť, že na prejednaní veci trvá.

V Bratislave, dňa 19. septembra 2016

JUDr. Alica G á l o v á , v. r.
predsedníčka disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová